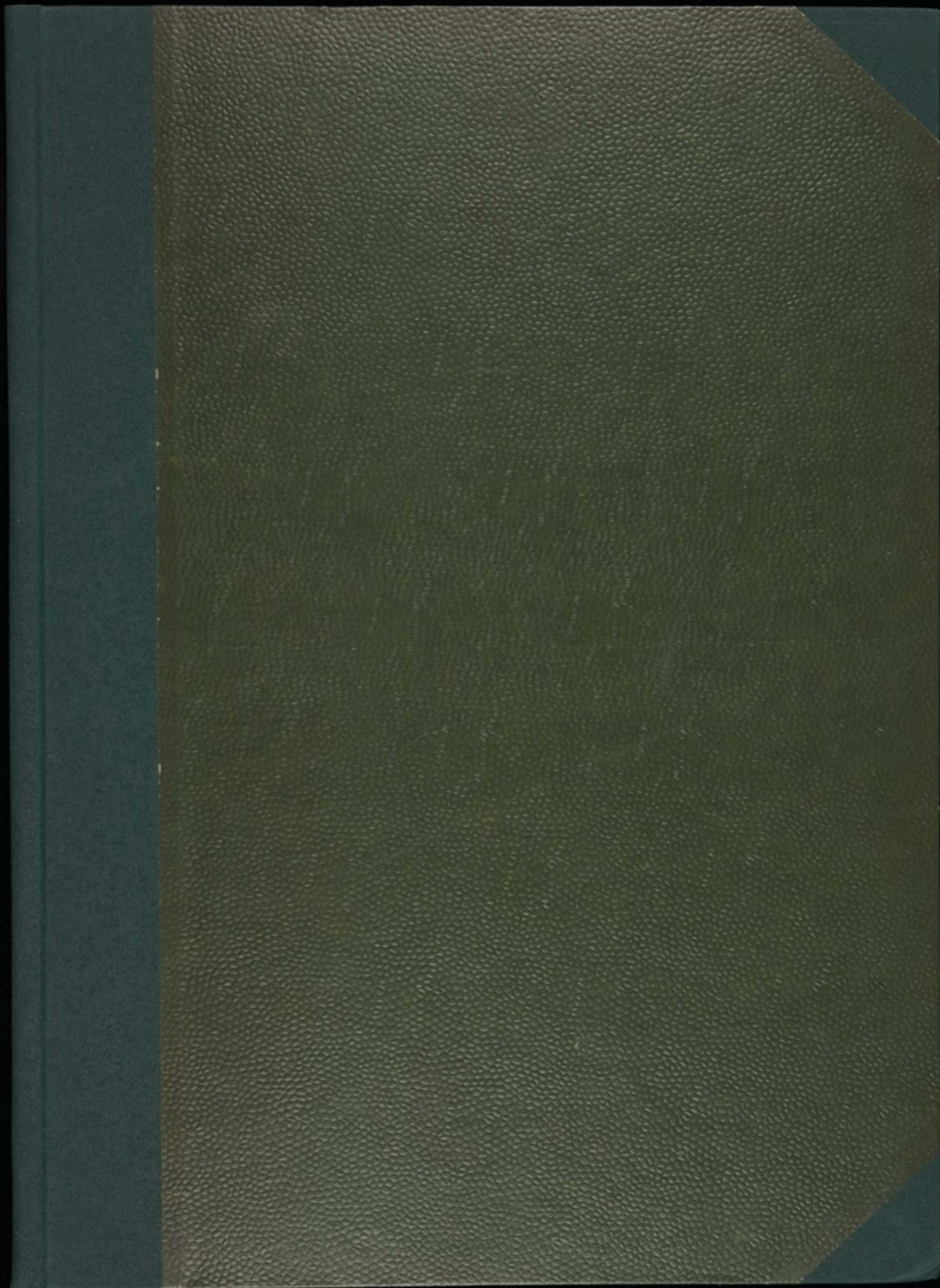
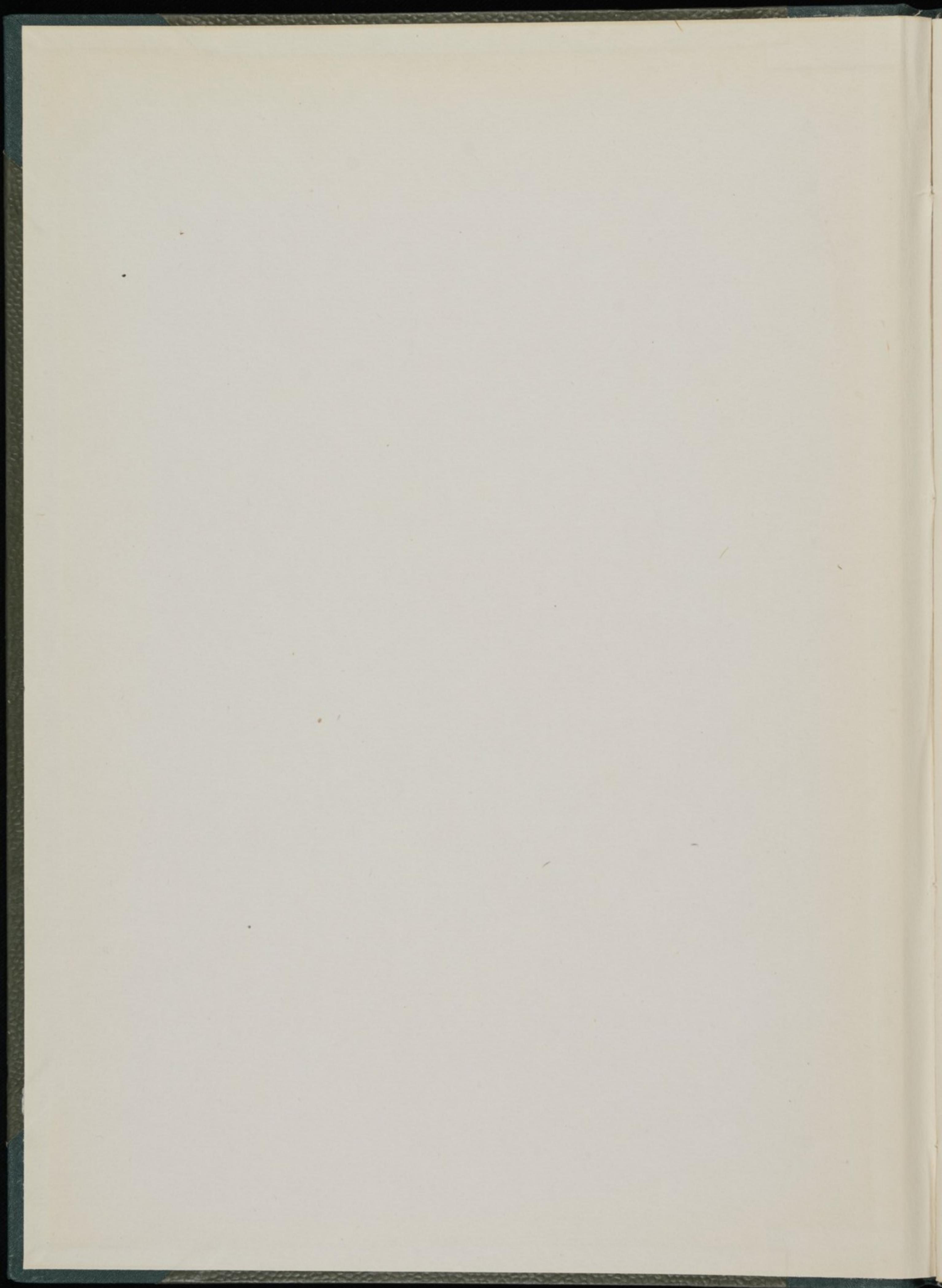
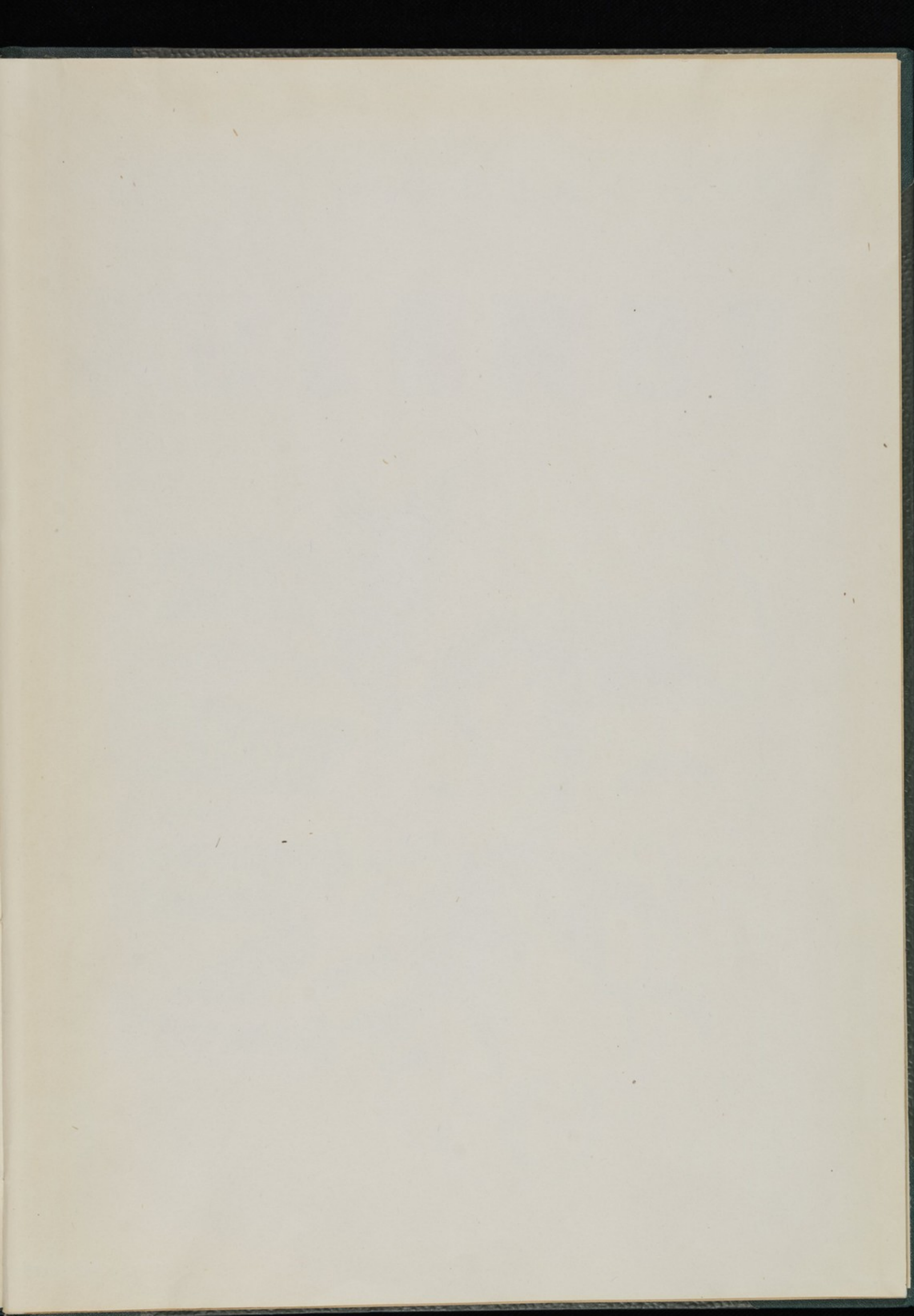
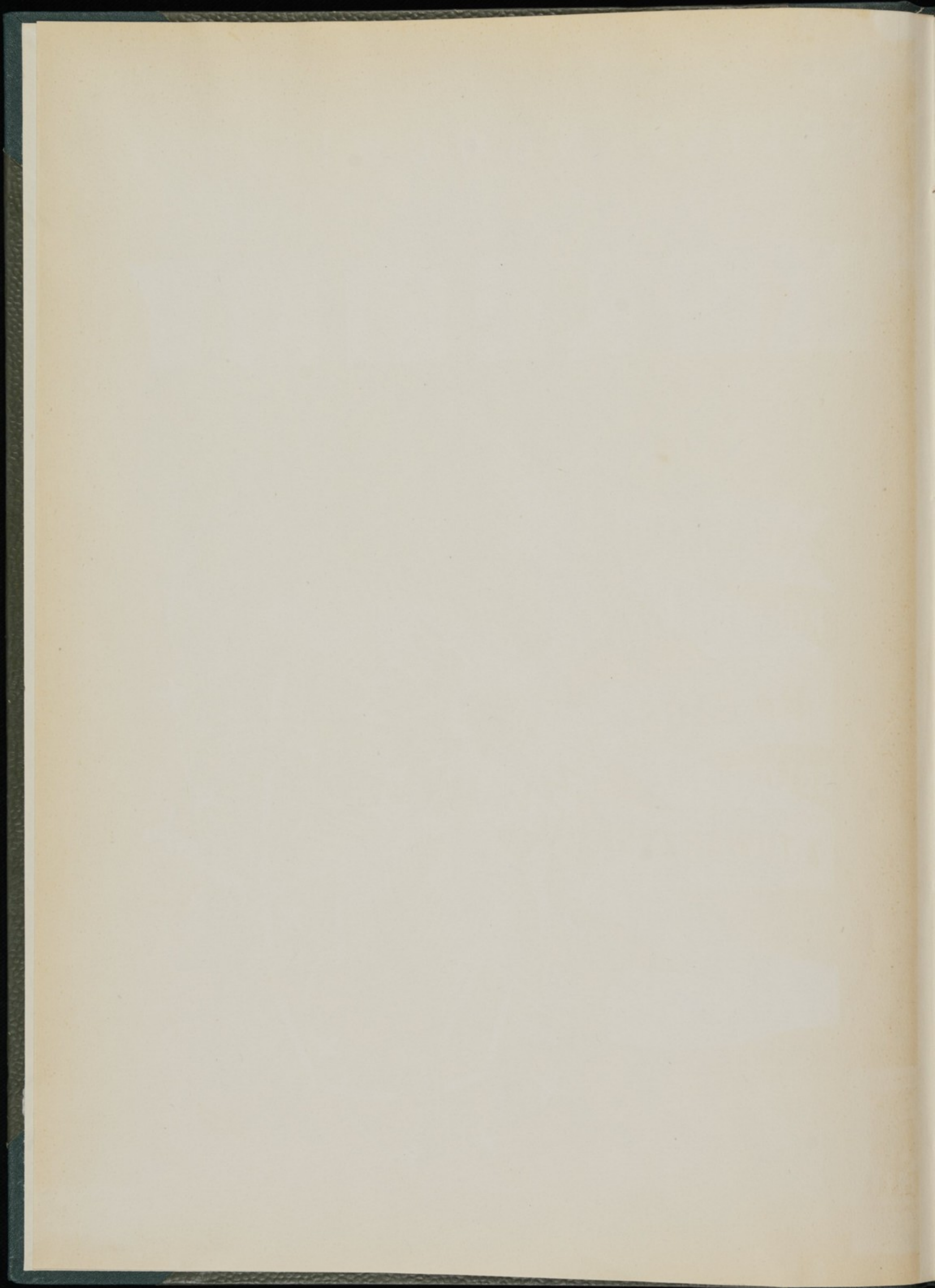

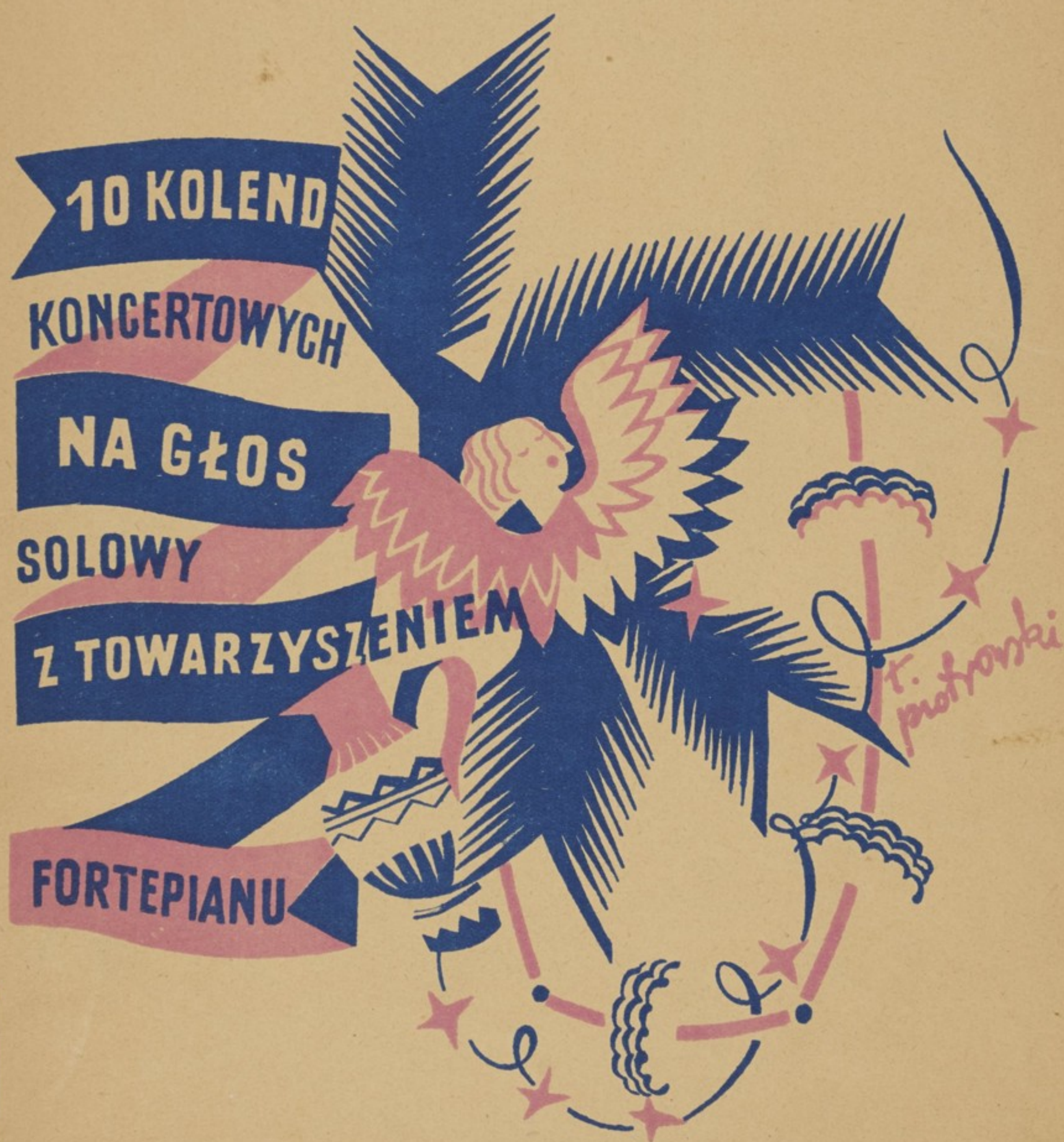

FELIKS NOWOWIEJSKI

KOLENDY

Mus. III 81691

1970 K 1149/200

FELIKS NOWOWIEJSKI

10 K O L E N D
KONCERTOWYCH

na głos solowy z towarzyszeniem
fortepianu.

G e b e t h n e r i W o l f f

Warszawa.

KOLEDA Z XVII WIEKU.

(Tekst również z tegoż wieku.)

FELIKS NOWOWIEJSKI, Op. 21. N. 4.

UN POCO CON MOTO. $\frac{2}{4}$ *f*

SOLO

1. *FORTEPIAN*

1. Bracia, siostry po-słuchaj-cie, Je-zu-so-wi cześć od-daj-cie,
 2. Trzejkró-lo-wie go szu-ka-li, Gwiazdą się zna-mio-no-wa-li,
 3. We-seł-my się dziś z Ma-ry-a, I nie-bies-ką Hle-rar-chi-a,
 4. Chwała Oj-cu Naj-wyż-sze-mu, I Sy-no-wi wcie-lo-ne-mu,

Te-go nam dziś po-ro-dzi-ła, Któ-ra Pan-na zaw-sze by-ła.
 Do Be-tle-em przy-je-cha-li, Da-ry mu o-fia-ro-wa-li.
 Dzię-ki win-ne od-da-waj-my, Mi-łość nie-skoń-czo-ną znaj-my.
 I Du-cho-wi Przedwiecz-ne-mu, Bo-gu w Trój-cy Je-dy-ne-mu.

a tempo poco stringendo

1-4. Glo-ria in ex-cel-sis De-o, in ex-cel-sis De-o! *tranquillo*

a tempo poco stringendo

adagio

m. s.
mf
p
pppp

KTÓŻ O TEJ DOBIE.

KOLEDA.*)

3

FELIKS NOWOWIEJSKI.

2. *LENTO*
mf
f più espressivo

ŚPIEW *mf tranquillo* *poco più mosso*

1. Któż o tej dobie, płacze we żłobie, a gdzie, gdzie? Wstaj-ni u-bo-glej,
2. Kró-lo-wie ja-dą, ko-ro-ny kładą, a kto, kto? Od-wschod-u-ści-ka,
3. Skarb o-twie-ra-ją, da-ry da-wa-ją, a ko-mu? Wiel-cy pa-no-wie,
4. Boć nas mi-łu-je i nam da-ru-je, a co, co? Cze-go pra-gniemy,

Lu. *f*

lu-bo mró-zro-gi, niebieskie pa-cho-le, nie-bie-skie pa-
szu-ka-ją koń-ca zba-wienia swo-je-go, zba-wie-nia swo-
moż-ni kró-lo-wie Dzieciątku ma-łe-mu, Dzie-cią-tku ma-
co zna-leść chce-my? Po śmierci zba-wie-nie, po śmier-ci zba-

mf *3* *rall.* *3* *p*

cho-le, niebieskie pa-cho-le, nie-bie-skie pa-cho-le.
je-go, zba-wienia swo-je-go, zba-wie-nia swo-je-go.
łe-mu, Dzieciątku ma-łe-mu, Dzieciątku ma-łe-mu.
wie-nie, po śmierci zba-wie-nie, po śmier-ci zba-wie-nie.

G. 7066 W.

Lu.

* Kolędę tę w układzie O. Rizzi-Bernardino na chór męski wydrukował miesięcznik „Hosanna“

STARA KOŁĘDA ŚLĄSKA.

FELIKS NOWOWIEJSKI,

3. *PASTORALE.* *mf*

ŚPIEW. il tempo tranquillo

1. Na-rodził się wstajni Je-zus u-bo-gi. U-ni-żył ma-je-stat, chociaż Pan sro-gi. Bę-dąc sy-nem
 2. Wstaj-ni i z by-dle-ty go-spo-da sta-je, U-bogim pa-stu-szkom w po-lu znak da-je. Wszyscy się ze
 3. Je-dni pa-stu-szkowie Pa-nu śpie-wa-li, Drudzy na pieszczotkach, na dudkach gra-li. In-ni po szo-

Naj-wyż-sze-go, Nie-miał miej-sca go-dniej-sze-go Swo-jej o-so-bie.
 snu por-wa-li Sko-ro świa-tłość o-glą-da-li po-nad Je-zu-sem.
 pie płą-sa-li, „Wi-wat!” we-so-ło śpie-wa-li Zba-wi-cie-lo-wi.

Bę-dąc sy-nem Naj-wyższe-go, Nie-miał miejsca godniej-sze-go swo-jej o-so-bie.
 Wszyscy się ze snu por-wa-li, sko-ro świa-tłość o-glą-da-li po-nad Je-zu-sem.
 In-ni po szo-pie płą-sa-li, „Wi-wat!” we-so-ło śpie-wa-li Zba-wi-cie-lo-wi.

mf dolce *rall. ten.* *p*

PASTORALE.

ZAGRZMIAŁA W BETLEEM ZIEMIA.

KOŁĘDA GÓRNOŚLĄSKA.

FELIKS NOWOWIEJSKI.

WESOŁO.

4.

1. Za-grzmia-ła, gro-mia-ła, w Be-tle-em zie-mia,
 2. Ke-dy żeś, ke-dy żeś Jó-ze-fie by-wał?
 3. Rę-czą-cy, rę-czą-cy Pa-nu śpie-wa-li,
 4. Zmi-luj się, zmi-luj się nasz wie-czny Pa-nie,

Nie by-ło, nie by-ło Jó-ze-fa dó-ma. Nie by-ło, nie by-ło Jó-ze-fa
 W Be-tle-em, w Be-tle-em Dzie-cią-tkum śpie-wał. W Be-tle-em, w Be-tle-em Dzie-cią-tkum
 Pa-ste-rze, pa-ste-rze mul-dań-ki gra-li. Pa-ste-rze, pa-ste-rze mul-dań-ki
 Bez Cie-bie, bez Cie-bie, nie się nie sta-nie. Bez Cie-bie, bez Cie-bie nie się nie

dó-ma. Nie by-ło, nie by-ło Jó-ze-fa dó-ma.
 śpie-wał. W Be-tle-em, w Be-tle-em Dzie-cią-tkum śpie-wał.
 gra-li. Pa-ste-rze, pa-ste-rze mul-dań-ki gra-li.
 sta-nie. Bez Cie-bie, bez Cie-bie, nie się nie sta-nie.

*) Melodja tylko w pierwszych ośmiu taktach ludowa,
 w następnych - melodja kompozytora.

G. 706° w.

ℳ.

✱

ℳ.

ℳ.

JUDZKĄ KRAINĘ.

KOŁĘDA.

FELIKS NOWOWIEJSKI.

POCO ANIMATO. f

1. Judz-ką kra-i-nę noc o-kry-ła i wsnu ma-rze-niach
 2. Wtemwskroś o-bło-ki za-ja-śnia-iy i w nad-zwy-czaj-ne

5. *f*

za-nu-ry-ła; jej ni-wy, jej ni-wy, jej ni-wy
 przy-o-dzia-ły pro-mie-nie, pro-mie-nie, pro-mie-nie

p

mf poco rall. *f a tempo*

po-kój za-jał szczęśli-wy, szczę-śli-wy. Gość z Be-tle-em mie-ście mno-gi,
 ca-te nie-bios skle-pie-nie, skle-pie-nie. A w po-wie-trzu się u-no-si

f *sf* *p* *mf leggiero*

mf poco rall.

a pa-ste-rze lud u-bo-gi, cno-tli-wy, cno-tli-wy,
 a-nioł i ra-do-śnie gło-si zja-wie-nie, zja-wie-nie:

poco. rall.

G. 7066 W.

f a tempo

i w po - lu przy swej trzo - dzie, i w po - lu przy swej trzo - dzie po - snę - li
 że Bóg się w po - lu ro - dzi, że Bóg się w po - lu ro - dzi, na zie - mię

mf poco rit.

1. w swo - bo - dzie, po - snę - li w swo - bo - dzie. - dzie.
 przy - cho - dzi, na zie - mię przy - cho - dzi. - dzi.

2. *p*

HOLA PASTERZE Z POLA.

KOLEDA.

FELIKS NOWOWIEJSKI.

CON MOTO.

1-3. Ho - la, ho-la, pa - ste - rze z po-la.

6.

ALLEGRETTO.

Idź - cie Pa - na wi - taj - cie, a co ma - cie, to daj - cie,
 Pójdźcie przy - wi - tać Pa - na, pa - daj - cie na ko - la - na,
 Pójdź-my, pójdź-my z we - se - lem do te - go to Be - tle - jem;

p *leggiero*

wo - ła - ją a - nio - ło - wie, pójdź - cie mi - li brat - ko - wie.
 od - daj - cie Mu swe da - ry z serc u - prze - mych o - fia - ry.
 niech się u - cie - szy du - sza dla ma - ła - go Je - zu - sa.

mf *p*

Glo - ri - a, Glo - ri - a, Glo - ri - a! Niech ży - je Pan Je - zus Dzie - ci - na.

mf

Glo - ri - a, Glo - ri - a, Glo - ri - a! Niech ży - je Pan Je - zus Dzie - ci - na.

8

G. 7066 W.

DO SZOPKI HEJ PASTERZE.

KOLEDA.

FELIKS NOWOWIEJSKI,

ANDANTE.

7.

1. Do szop - ki hej pa - ste - rze,
 2. Bóg Czło - wlek ta - ki ma - ły,
 3. Więc po - kłon Mu od - daj - my,

do szop - ki bo tam cud, Syn Bo - ży wżło - bie le - ży, by zba - wić
 u - bo - gi jak nasz brat, Bóg zstą - pił z swo - jej chwa - ły, by zba - wić
 za o - grom Je - go łask, i „Chwa - ła“ za - śpie - waj - my, bądź wiel - bion

ludz - ki ród. 1-3. Śpie - waj - cie a - nio - ło - wie, pa - ste - rze graj - cie mu,
 ca - ły świat. Je - zu nasz.

rit. e dim. - kła - niaj - cie się kró - ło - wie, Nie budź cie Go ze snu. *p*

sempre dim. *colla voce* *p* *pp*

BĄDŹ POCHWALON.

KOLEDA. *)

Słowa MARJI PARUSZEWSKIEJ.

FELIKS NOWOWIEJSKI.

(Mel. kompozytora)

Moderato, con molto espressione.

8. *p*

1. Bądź po-chwa-lon po-ciech zdro-ju, Co ła-go-dzisz ży-cia
2. Na-szem słoń-cem, wia-rą wszel-ka, Słod-ki Je-zu je-steś
3. Cześć skła-da-my To-bie dzie-cię, Ty wsta-jen-ce le-żysz

znój, Boś Ty źródłem jest po-ko-ju Dzie-cię Je-zu, Kró-lu mój! Dzie-cię
Ty I ra-do-ścią ser-ca wiel-ka, Bo o-cie-rasz ludz-kie łzy, Bo o-
tu, Mro-żno, śnie-żno jest na świe-cie, Więc śpie-wa-my Ci do snu, Więc śpie-

Je-zu, Kró-lu mój! Boś Ty źródłem jest po-ko-ju Dzie-cię
cie-rasz ludz-kie łzy! I ra-do-ścią ser-ca wiel-ka, Bo o-
wa-my Ci do snu. Mro-żno, śnie-żno jest na świe-cie, Więc śpie-

*) Kolęda wyjęta z „Misterjum Bożego Narodzenia“ G. 7066 W.

f

Je - - zu, Kró - lu mój!
 cie - - rasz ludz - kie łzy,
 wa - - my Ci do snu,

Dzie - cię Je - - zu,
 Bo o - cie - - rasz
 Więc śpie - wa - - my

tranneillo dolce (poco)

Kró - - lu mój!
 ludz - - kie łzy!
 Ci do snu.

1-3. Lu-laj, lu-laj, lu!

p colla voce *mf*

(poco) *mf*

Lu-laj, lu!

1. Dzie-cię Je - zu, Kró - lu mój!
 2. Bo o - cie - rasz ludz - kie łzy!
 3. Więc śpie-wa - my Ci do snu! — *dolcissimo*

p

p molto tranquillo *pp*

1-3. Lu-laj, lu-laj, lu!

pp *dim.* *pppp* *m.s.*

Ad.

UCICHŁEŚ JEZULEŃKU.

KOLEDA.

Słowa W. SZALAY GROELE.

FELIKS NOWOWIEJSKI,
(Mel. kompozytora.)

ANDANTINO.

9. *mf*

1. U - ci - chłeś Je - zu - leń - ku, Na o - czka o - padł sen,
2. Na rze - sach zwi - sły ła - zki, U - ste - czka zna - czy ból
3. Je - zuń - ku naj - mi - lej - szy, Ty zja - wę cie - mna śnisz?

p

Na li - czko Twe ró - ża - ne I wło - siat ja - sny len.
Ty cier - piesz, o Je - zu - niu, Wszech - świa - ta Pan i Król...
Śwąt przy - szła wi - dzisz me - kę? Gol - go - tę i Swój Krzyż?..

mf

1-3. Naj - sło - dszą ze swych pie - śni Pta - szko - wie nuć - cie mu, Naj - sło - dszą ze swych pie - śni

p *mf più espressivo*

Pta-szko-wie nuć-cie mu, A drze-wa ci-chym-szu-mem Ko-łysz-cie

Go do snu, do snu, do snu.

SEN PASTERZA.

Słowa GUSTAWA MORCINKA.

KOLĘDA.*)

FELIKS NOWOWIEJSKI.
(Mel. kompozytora)

10. *ANDANTINO.*

f *p* *f* *p*

(poco)

pp *mf* *f vivace*

p *pp*

* Kolęda wyjęta z „Misterjum Bożego Narodzenia” G. 7066 W.

TEMPO I.
tranquillo

p dolce *espressivo* *m. s.* *tr* *tr*

SOLO. *tranquillo*

1. Czyż to ser - ce śni, że wśród no - cy
2. ser - ce drży, że się gwia - zda

p *pp* *poco cresc.*

cresc. *f*

lśni - zło - ci - sty pęk - świa - tła gwie - zdne -
skrzy - na - dzie - ja sło - dkie - go zba - wie -

f

p *cresc. e poco string.* *poco string.*

go? Czyż to ser - ce śni, że wśród ci - szy
nia! Że a - nio - łów tłum czy - ni sre - brny

p

15

sni ra - do - sna wieść cu - du Bo - że - go, ra -
szum skrzy - dła - mi nad żło - bkiem i śpie - wa, skrzy -

f

mf

ped. *ped.* *ped.*

do - - - snawieść cu - du Bo - że - go. -
dła - - - mi nad żło - bkiem i śpie - wa:

f

ped. *ped.* *ped.*

mf *tranquillo*

W Be - tle - jem? - W Be - tle -
Lu - laj ze Dzie - ci -

mf *dim.*

ped. *ped.* *ped.* *ped.*

pp

jem no Lu - laj, lu - laj! 1. O jak - laj! 2.

pp *dolcissimo* *dim.* *rall.* *ppp*

ped. *ped.* *ped.* *ped.*

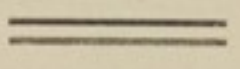
Sztych. K. Drzewiecki.

G. 7066 W.

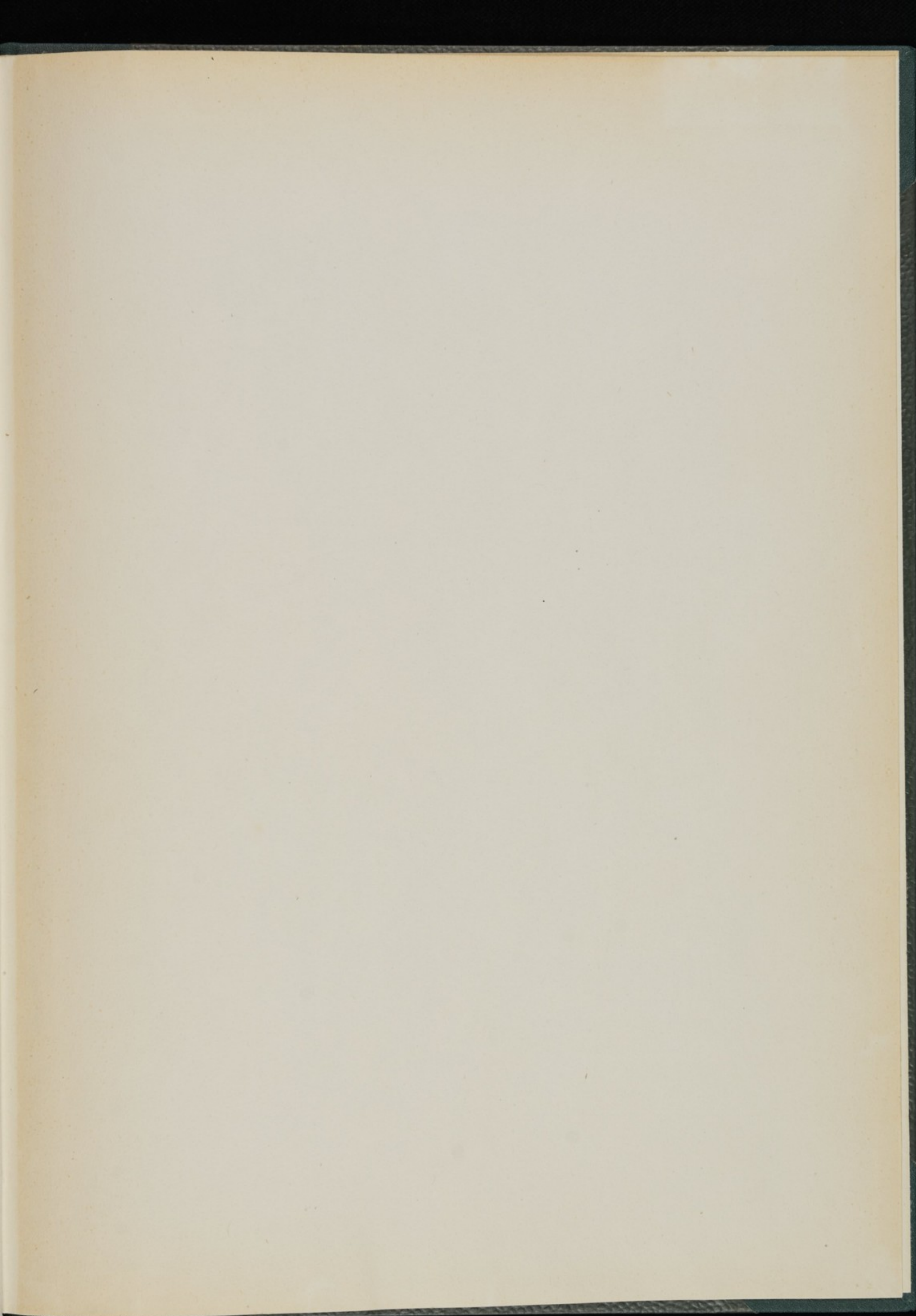

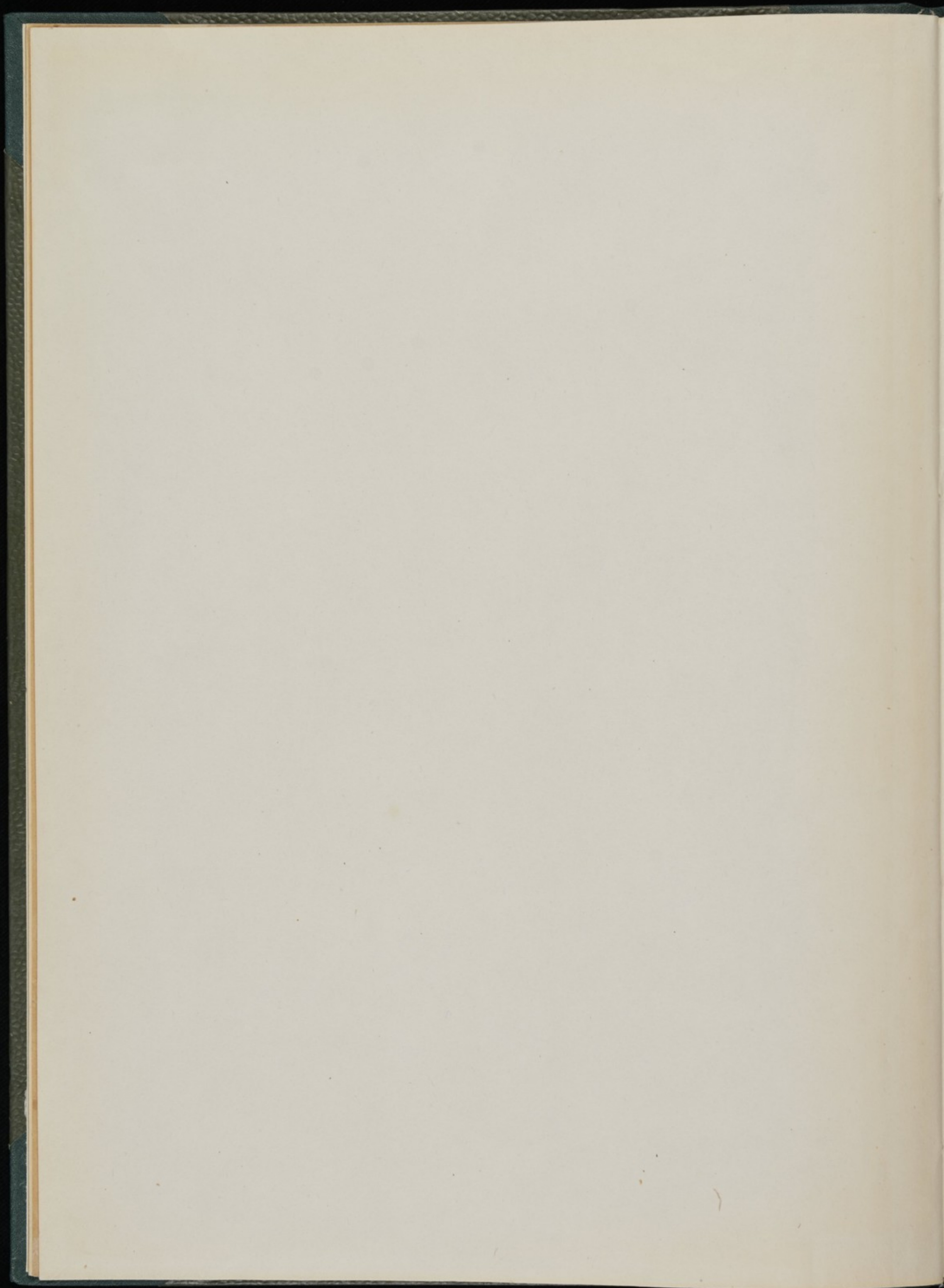
SPIS KOLĘD.

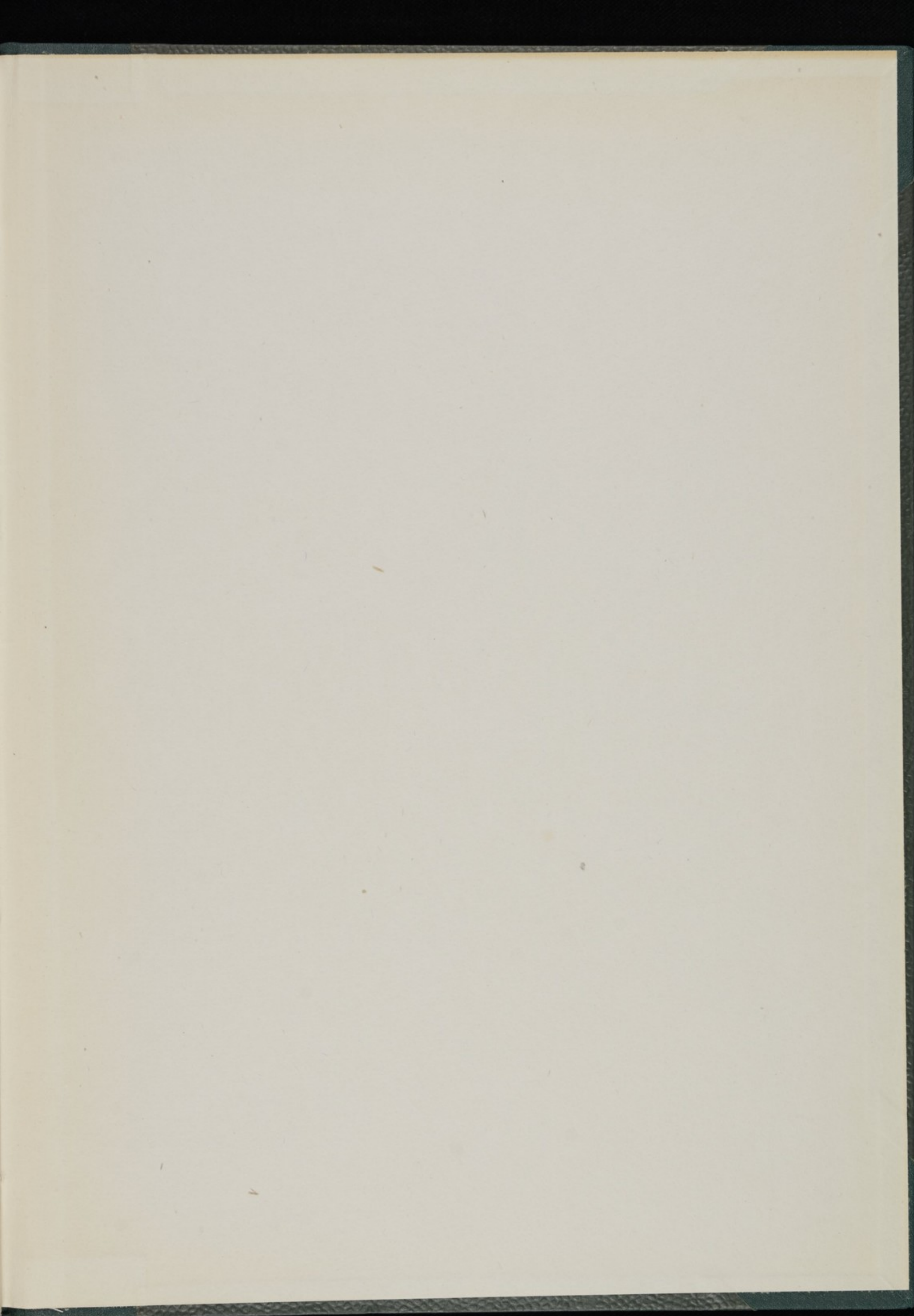
1. Kolęda z XVII wieku	str. 2.
2. Któż o tej dobie	„ 3.
3. Stara kolęda śląska	„ 4.
4. Zagrzmiała w Betleem ziemia	„ 5.
5. Judzką krainą	„ 6.
6. Hola pasterze z pola	„ 7.
7. Do szopki hej pasterze	„ 9.
8. Bądź pochwalon	„ 10.
9. Ucichłeś Jezuleńku	„ 12.
10. Sen pasterza	„ 13.

W-wa
18.12.70 1021

III. 81.691

BIBLIOTHEKA NARODOWA

Mus.